

THE WORD TODAY – #754

Pokánie

V živote zažívame množstvo jednorazových udalostí. Sú nimi napríklad naše narodenie alebo naša smrť. Tiež narodenie našich detí, z ktorých každé je jedinečné, sa nikdy nezopakuje. Aj naše manželstvo by sa malo považovať za jednorazovú udalosť. A zažiť znovuzrodenie – to znamená prísť k Pánovi Ježišovi a byť spasený – je tiež jednorazovou udalosťou. Súčasne je to tá najúžasnejšia udalosť, ku ktorej by sme sa mali vždy vracat'.

Premýšľajme dnes o pokání: Je to tiež niečo, o čom sa predpokladá, že sa nebude v súvislosti s tým istým hriechom opakovať znovu a znovu. Pokánie má byť trvalé. Nepredpokladá sa, že do toho istého hriechu budeme upadať zas a zas. Namiesto toho je potrebná zmena. Ak činíme pokánie z hriechu, malo by nás priviesť k zmene nášho správania tak, že daný hriech zanecháme, zmeníme naše smerovanie a už taký hriech páchať nebudeme.

Podme sa zamyslieť nad tým, ako sa môžeme stať lepšími, ako zanechať hriech z minulosti a žiť život znovuzrodeného človeka. Prečítajme si slová z Evanjelia podľa Marka, z 9. kapitoly, od 42. verša, kde Ježiš hovorí: *„Ktokoľvek by zvedol na hriech jedno z týchto maličkých veriacich, lepšie by bolo, keby mu oslí žarnov zavesili na šiju a hodili ho do mora. Ak ťa zvádza ruka, odtni si ju; lepšie ti o jednej ruke vojsť do života, než s oboma do pekla, do neuhasiteľného ohňa (kde ich červ neumiera a oheň nevyhasína). A ak ťa zvádza noha, odtni si ju; lepšie ti je o jednej nohe vojsť do života, než s oboma byť uvrhnutý do pekla (kde ich červ neumiera a oheň nevyhasína). A ak ťa zvádza oko, vylúp si ho; lepšie ti jednookému*

vojsť do kráľovstva Božieho, ako s obidvoma očami byť uvrhnutý do pekla, kde ich červ neumiera a oheň nevyhasína.“

Tieto slová sú veľmi silné. Keď čítam túto pasáž, všímam si jednu vec: Je v nej veľa konečných vyjadrení, kedy už neexistuje žiadna cesta späť. Napríklad, keď Ježiš hovorí o mlynskom žarnove, ktorý má byť priviazaný človeku na krk a potom má byť vhodený do mora, z toho sa jednoducho nedá vyslobodiť. A keď sa píše o odťatí nohy, ruky – tak je to teda natrvalo! Samozrejme, že tu Ježiš hovorí v podobenstve. Používa extrémne vyjadrenie, aby vyjadril, že je potrebné natrvalo oľutovať svoj hriech. Človek by nemal byť zapletený do toho, že sa hriech v jeho živote znova a znova opakuje. Hriechu treba urobiť koniec. O tom je v skutočnosti pokánie – je to prerušenie pretrvávajúceho hriechu, nie navracanie sa k nemu.

Preto chcem na chvíľu hovoriť o tom, čo nazývam situačné pokánie. Tento termín sa nenachádza v Biblii. Ale myslím si, že jeho opis a myšlienka situačného pokánia je v Biblii popísaná.

Situačné pokánie je termín, ktorým som pomenoval také správanie človeka, ktorý pri spáchaní hriechu pocíti bremeno a tiaž hriechu a chce robiť pokánie. Chce sa skutočne zmeniť, chce zmeniť svoju negatívnu situáciu, ktorú zapríčinil. Takýto človek to prežíva úprimne. Nesnaží sa to hrať! Skutočne to tak myslí. Chce sa zmeniť. Ale ako náhle táto bolesť zmizne, znova začína premýšľať nad tým, ako sa priblížiť k tomu hriechu, pri ktorom bol prichytený. Nejde u neho o trvalú zmenu. Nie je to skutočné autentické pokánie.

Rozhodnutie a túžba začať nanovo sa stráca. Takýto človek čoskoro znova upadne do toho

istého hriechu. A to je problém. Pokánie má byť nemenné – práve tak, ako sme hovorili o narodení alebo o smrti. Nie je to niečo, čo by sme mali brať na ľahkú váhu a myslieť si: „No čo? Činím pokánie, tak môžem znovu zhrešiť!“ Nikdy by sme takto nemali rozmýšľať.

Pravdou je, že naše telo je slabé. Je to hriešnosť, ktorá je v nás a my proti nej bojujeme. Naša hriešnosť zapríčiňuje, že sa nám to často stáva – nemáme silu a prostriedky na to, aby sme znova odolali pokušeniu. Ale Ježiš to hovorí jasne! Nemôžeme ísť naspäť! Keď sa odvrátíme od hriechu, musí to byť natrvalo!

Čo sa stane človeku, ktorý sa neodvráti od svojho hriechu a neodíde od neho? Uvediem jeden dobrý príklad z Biblie. Je ním Samson. Jeho príbeh je zapísaný v knihe Sudcov. O Samsonovi zvyknem hovoriť ako o najsilnejšom človeku na celom svete, ktorý prehral. Samson mal fenomenálny dar – obrovskú silu. Píše sa tu veľmi podrobne o tom, ako dal Boh Samsonovi nádherné vlasy. Tie boli symbolom toho, že Boh dal Samsonovi nadprirodzenú fyzickú silu. Napriek tomu sa Samsonovi stalo, že neustále upadal do sexuálneho hriechu. Miloval ženy! Keď sa niekomu páčia ženy, na tom ešte nie je nič zlé! Napokon, Boh nás stvoril ako mužov a ženy. Jediný problém, ktorý Samson mal, bol, že mal rád ženy mimo manželstva. Stýkal sa s prostitútkami a so ženami, ktoré boli neprístojné. Často sa nachádzal v sexuálne neadekvátnych situáciách. A neurobil to len raz, ale to robil opakovane. V živote Samsona to bol veľký problém. Preto sa znovu a znovu dostával do problémov. Nepočúval ani rady svojich rodičov. Rodičia sa ho pýtali: „Prečo by sme ti nezohnali ženu spomedzi nášho ľudu?“ Nie! Samson miloval cudzie ženy! Napokon vidíme, že jeho neochota odvrátiť od

svojho hriechu a odrezat' sa od neho ho doviedla k tomu, že prišiel o svoje oči. Doviedla ho k tomu, že stratil svoju silu a napokon aj vlastný život. Mala by to byť pre nás dobrá lekcia, ak sme závislí na nejakom hriechu. Či už ide o sexuálny hriech alebo drogy, alkohol či hazardné hry. Nech je to už čokoľvek, musíme sa snažiť ukončiť to, nech to stojí, čo to stojí. Inak nás to bude stále ničiť a zožierať zvnútra ako kyselina. Napokon nás to môže úplne zničiť.

Potrebujeme pochopiť, že Ježiš nás zachránil, aby sme boli novými ľuďmi, ktorí budú novým stvorením, nie tým starým človekom. Pavol hovorí o tejto skutočnosti v 2. Korintským, v 5. kapitole. Je nádherné, čo Boh pre nás urobil. Píše sa o tom v 17. verši: „Preto ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové.“ A v 21. verši hovorí tieto nádherné slová: „Toho, ktorý nepoznal hriech (Ježiša), urobil hriechom za nás, aby sme my boli v Ňom spravodlivosťou pred Bohom.“ Chápeš dôležitosť týchto slov? Že Ježiš, ktorý nemal žiadny hriech, vzal na seba našu vinu. Ježiš doslova dáva nový začiatok; On nám doslova dáva nový život v Ňom. Už viac nemusíme byť ovládaní a manipulovaní starou hriešnou prirodzenosťou.

Aký si bol predtým, ako si prišiel k Ježišovi? A aký si teraz a z čoho chceš uniknúť? Už si z toho hriechu unavený? Už máš dost' následkov svojej viny? Poď k Ježišovi Kristovi a oľutuj svoj hriech. Slovo „pokánie“ znamená otočiť sa o 180 stupňov. Znamená to, že pôjdeš od toho hriechu presne opačným smerom. Potrebuješ sa otočiť a namieriť si to k Pánovi Ježišovi. Potrebuješ sa odvrátiť preč od svojho hriechu a zanechať ho za sebou raz

a navždy. Tak ako sa to píše v Písme, že „znovu sa narodiť“ znamená mať nový život. Keď ľutuješ svoje hriechy – teda činiš pokánie – zanechaj to zlé zo svojej minulosti. Nevracaj sa k tomu znovu. Nevracaj sa k svojim minulým hriechom! To ti neposkytne život, ale smrť. A Boh chce, aby si žil v príprave na večný život. Nerob veci, ktoré ťa povedú k smrti! Ži svoj život tak, by si sa ním pripravoval na večnosť. Boh chce, aby si sa kajal nastálo.

Ak ťa Ježiš Kristus spasil a dal ti nový život, oľutuj svoje hriechy, odvráť sa od nich a ŽI!